

מסכת חולין

פרק א

א. הכל שוחטין ושחיטתו כשרה, חוץ מחרש, שוטה, וקטן, שפא
יזקקו לשחיטתו. וכלן ששחטו ואחרים רואין אותו, שחיטתו
כשרה. שחיטת נכרי, גילה, ומטמאה במשא. השוחט בלילה, וכן
הסומא ששחט, שחיטתו כשרה. השוחט בשבת, וביום הכפורים,
אף על פי שמתחייב בנפשו, שחיטתו כשרה:

ב. השוחט במגל יד, בצור, ובקנה, שחיטתו כשרה. הכל שוחטין
ולעולם שוחטין, ובכל שוחטין, חוץ ממגל קציר, והמגרה,
והשנים, והצפרן, מפני שהן חונקין. השוחט במגל קציר בדרך
הליכתו, בית שמאי פוסליו, ובית הלל מכשירין. ואם הוליכו
שניה, הרי היא כספין:

ג. השוחט מתוך הטבעת ושיר בזה מלא החוט על פני כלה,
שחיטתו כשרה. רבי יוסי בר יהודה אומר, מלא החוט על פני רבה:

ד. השוחט מן הצדדיו שחיטתו כשרה. המולק מן הצדדיו, מליקתו פסולה. השוחט מן הערף, שחיטתו פסולה. המולק מן הערף, מליקתו כשרה. השוחט מן הצואר, שחיטתו כשרה. המולק מן הצואר, מליקתו פסולה, שכל הערף פשר למליקה, וכל הצואר פשר לשחיטה. נמצא, פשר בשחיטה, פסול במליקה. פשר במליקה, פסול בשחיטה:

ה. פשר בתורין, פסול בבני יונה. פשר בבני יונה, פסול בתורין. תחלת הצהוב, בזה ובזה פסול:

ו. פשר בפרה, פסול בעגלה. פשר בעגלה, פסול בפרה. פשר בבהנים, פסול בלויים. פשר בלויים, פסול בבהנים. טהור בכלי חרש, טמא בכל הכלים. טהור בכל הכלים, טמא בכלי חרש. טהור בכלי עץ, טמא בכלי מתכות. טהור בכלי מתכות, טמא בכלי עץ. החיב בשקדים המרים, פטור במתוקים. החיב במתוקים, פטור במרים:

ז. התמד, עד שלא התמיץ, אינו נקח בכסף מעשר, ופוסל את המקנה. משהתמיץ, נקח בכסף מעשר ואינו פוסל את המקנה. האחיו השתפיו, פשתיבין בקלבון, פטורין ממעשר בהמה. פשתיבין במעשר בהמה, פטורין מן הקלבון. כל מקום שיש מכר, אין קנס. וכל מקום שיש קנס, אין מכר. כל מקום שיש מאון, אין

חֲלִיצָה. וְכָל מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ חֲלִיצָה, אֵין מֵאוֹן. כָּל מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ תְּקִיעָה,
אֵין הִבְדָּלָה. וְכָל מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ הִבְדָּלָה, אֵין תְּקִיעָה. יוֹם טוֹב שֶׁחֵל
לְהִיּוֹת בְּעֶרְב שַׁבָּת, תּוֹקְעִין וְלֹא מִבְדִּילִין. בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, מִבְדִּילִין
וְלֹא תּוֹקְעִין. פִּיטָד מִבְדִּילִין, הַמִּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ. רַבִּי דּוֹסָא
אוֹמֵר, בֵּין קֹדֶשׁ חֲמוּר לְקֹדֶשׁ הַקָּל: